

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 55: Tương Truyền Pháp Sư Là Vị Dịch Kinh Sư Từ Bảy Đời Đức Phật Đến Nay

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 004)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tương truyền Pháp sư là vị Dịch Kinh Sư từ bảy đời Đức Phật đến nay.】

Điều này đều có ghi chép trong các bản truyện ký. Đại sư La Thập là vị Dịch Kinh Sư của bảy vị Phật trước Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, chuyên môn đảm nhận công việc phiên dịch. Cho nên, việc Ngài dịch hay là có nguyên nhân. Đời đời kiếp kiếp, trải qua bảy vị Phật, có thể nói là từ vô lượng kiếp đến nay – một vị Phật là ba đại a-tăng-kỳ kiếp, ba lần bảy là hai mươi một đại a-tăng-kỳ kiếp – Ngài đều thị hiện thân phận Pháp sư dịch kinh để làm công việc này.

Hai câu bên dưới đây rất thiết yếu. Tại sao Ngài dịch hay đến thế? Là do “**Ngộ đạt vi tiên**” (lấy sự thấu ngộ, thông đạt làm đầu). Ngài dạy học cũng như vậy, dạy học trò nhất định phải khai ngộ, nhất định phải thông đạt.

Nếu quý vị không ngộ, không thông đạt, thì làm sao có thể dịch ra được ý nghĩa của Phật? Bài Kệ Khai Kinh nói rất hay: “*Nguyên giải Như Lai chân thật nghĩa*”. Nghĩa chân thật của Như Lai quý vị phải giải được thì mới có thể nói ra được, mới có thể giới thiệu cho người khác. Nếu chính mình chưa ngộ, chính mình chưa thông đạt, thì công việc này quyết định làm không tốt.

Chúng ta quay lại nhìn xem hiện nay, không ít người nước ngoài làm công việc phiên dịch kinh Phật, chuyển ngữ kinh điển sang tiếng Anh hoặc các ngôn ngữ khác. Người dịch kinh văn chương rất tốt, tiếng Hoa cũng giỏi, tiếng Anh cũng thạo, nhưng đối với Phật pháp lại chưa ngộ, chưa thông đạt, cho nên những gì dịch ra không thể lưu thông được.

Khi tôi ở Mỹ, có đến tham quan thư viện của Lão cư sĩ Thẩm Gia Trinh. Vị Lão cư sĩ này vô cùng nhiệt tâm, những năm qua đã mời rất nhiều người dịch

kinh và tốn kém rất nhiều tiền bạc, hiện tại bản thảo chất cao như núi. Tôi đến tham quan, ông bảo tôi rằng không có cách nào xuất bản, không thể lưu thông.

Tôi từng thấy một cuốn, không phải là Kinh mà cặn hơn một chút, là cuốn «Niệm Phật Luận» của Pháp sư Đàm Hư. Tôi nghĩ cuốn «Niệm Phật Luận» này rất nhiều người đã từng xem qua. Có lần tôi giảng kinh ở Vancouver (Canada) đã mang theo bản dịch này. Ở đó có một bác sĩ Châu tiếng Anh rất giỏi, ông xem xong liền bảo tôi: *“Bach Pháp sư, sau này cuốn này Thầy đừng in nữa, tốn tiền oan uổng. Bản tiếng Anh này dịch ra người Trung Quốc xem không hiểu, mà người Anh xem cũng không hiểu”*.

Cho nên tôi mới biết là không dễ dàng! Ngay cả lời khai thị của Pháp sư Đàm Hư mà dịch nghĩa còn khiến người ta không thể hiểu nổi, huống hồ là Kinh điển? Nhất định phải là **“Ngộ đạt vi tiên, đắc Phật di ký”**.

“Đắc Phật di ký” có thể nói là được Phật lực gia trì. Bản thân bạn nếu không dùng tâm chân thành học Phật, không thể khế nhập cảnh giới, thì làm sao được Phật lực gia trì? Như Đại sư La Thập đây mới là được Phật lực gia trì. Nếu chúng ta muốn làm, đương nhiên cũng phải lượng sức mà làm.

Ngày nay trên toàn thế giới, theo chỗ chúng tôi thấy, nhân tài hoằng pháp vô cùng thiếu thốn. Các đồng tu trẻ tuổi học Phật rất nhiều, cả tại gia lẫn xuất gia, tôi cũng thường khuyến khích mọi người hãy phát tâm ra giảng kinh, phát tâm ra hoằng pháp. Việc này khó hay không? Cũng khó mà cũng không khó. Nếu được Phật lực gia trì thì không khó; không được Phật lực gia trì thì khó, quá khó!

Làm sao mới được Phật lực gia trì? Phải tương ưng với tâm Phật thì sẽ được Phật lực gia trì. Quý vị phải dùng tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm từ bi, tâm cung kính. Nếu trong đó có xen tạp chút danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần thì Phật không gia trì nữa. Trước đây tôi ở Đài Trung theo học Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Thầy Lý truyền cho tôi bốn chữ, làm được bốn chữ này là được: **“Chí thành cảm thông”**.

Chúng ta dùng tâm chân thành để cầu, chân thành đến cực điểm thì sẽ có cảm ứng, có cảm ứng với Phật Bồ Tát thì sẽ thông đạt. Nếu quý vị không dùng tâm chân thành nhất, thì không còn cách nào khác. Cho nên cái này không phải do học mà được, không phải nói tôi đọc thật nhiều kinh luận, đọc thật nhiều sách là tôi biết giảng. Biết giảng thì cũng không tệ, giảng đến “thiên hoa loạn

trụ” (hoa trời rơi loạn xạ), nhưng đó không phải là Phật pháp. Như tôi vừa nói, một trăm câu Phật pháp, chín mươi chín câu giảng đúng, chỉ cần giảng sai một câu, thì đã hại chết người rồi.

Cho nên không cầu Tam Bảo gia trì, không cầu Tam Bảo hộ niệm, phàm phu chúng ta không có năng lực giảng kinh, quả thật là không có năng lực, thầy đều phải nương vào chư Phật Bồ Tát, nương vào Tam Bảo gia trì. Người giảng phải nương Tam Bảo gia trì; mọi người nghe mà có thể hiểu rõ, nghe hiểu rồi sanh tâm hoan hỷ, đó cũng là Tam Bảo gia trì. Giảng đường này nếu không có Phật quang rọi chiếu, không có Tam Bảo gia trì, quý vị ngồi ở nơi đây không thể sanh tâm hoan hỷ.

Quý vị phải biết, quý vị nghe rồi rất hoan hỷ, không phải là năng lực của tôi. Quý vị tưởng tôi biết giảng sao? Sai rồi! Không phải năng lực của tôi, mà là Phật quang rọi chiếu, Tam Bảo gia trì, đây là sự thật! Chúng tôi chẳng qua chỉ làm một Tăng thượng duyên, chính là một chút thành ý này mà thôi. Thật sự phát tâm, tục Phật huệ mạng, cầu nguyện vãng sanh, đây là một phương pháp rất tốt. Niệm niệm tương ưng với Phật, lẽ nào lại không vãng sanh?

Sau cùng là chữ “Dịch”. Dịch là phiên dịch, chuyển đổi tiếng Phạn sang tiếng Hoa. Chữ này cũng có rất nhiều cách giảng, chúng ta đều lược bớt đi. Đoạn phía sau này, chúng ta chọn dùng cách giảng của Pháp sư Đàm Hư, Pháp sư Đàm Hư có cuốn *“Kim Cang Kinh Giảng Nghĩa”*. Trước đây tôi ở Hồng Kông đã từng đọc qua cuốn *“Kim Cang Kinh Giảng Nghĩa”* của Ngài, giảng giải cũng rất cô đọng, rõ ràng, tường tận, thật hiếm có. Ngài nói cho chúng ta biết chỉ thú của Kinh Kim Cang, Ngài giảng rất đơn giản, minh bạch.